

които сѣ паднаѣли на работѣ. Всякій день чюемъ, че ся измыслила по нѣкоя леснина за работение и за тръговѣѣ. А ако тоя духъ за напръдваніе потрае, то за кѣсо врѣмя вси народи има да ся обратимать и свръжжѣтъ по тръговѣѣ-тѣ и знанія-та.

Много вѣкове хора-та ся блѣскали и мыслили отъ какво ли нѣчто е сглобено злато-то, и какъ бы могло да ся начини и направи то съ нѣкоѣѣ майсторѣѣ. По тѣѣ залуднѣ работѣ, по правение злато исхабило ся, потрошило ся чюдо трудъ и пары, и едноврѣмешны-ты учени все си мыслили и ся надѣѣали, че какъ да е ще ся постигне да ся прави злато. Много смѣшно е кога четемъ какъ ся блѣскали едно врѣмя и всичко опытваѣли за да найдѣтъ философскій камыкъ, съ който ся правило злато, и какъ хытри лѣжци умѣли да ся блажѣтъ отъ тѣѣ общѣ глупостѣ, та майсторскы обираѣли готово-то злато изъ пазухы-ты на локомы-ты. Нѣ залудо си били главѣ-тѣ около тѣѣ пустѣ работѣ толкова си вѣкове; едва днешно-то столѣтіе налучи *расковниче-то*, съ което да прави злато, нѣ не съ слѣпешко мѣшяние всякаквы нѣчта въ гърнета и стѣкленичета, както правили едно врѣмя съ надѣждѣ дано ся стопѣть тѣѣ нѣчта и слѣѣтъ на злато. Сега ся разбра, че злато-то е едно нѣчто самоставно или просто, несглобено отъ други нѣчта. Днесъ съ умъ и майсторѣѣ прѣображѣтъ и прѣправѣтъ ничто и никаквы нѣчта на чюдны рѣждѣлія и на искусны работы, та така правѣтъ злато. Така напр. желѣзо-то е станѣло изворъ на безброенъ имотъ, на непрѣсмѣтнѣто богатство. И кой бы изброилъ всякы нѣчта, които на днешенъ день ся правѣтъ отъ желѣзо!

За чюдо е пакъ какъ расте цѣна-та на желѣзо-то